

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

26. marca st. st. [Izv. dop.]

V Vašem cenjenem listu od 28. m. t. l. čitam vest, da so „Moskovskija Véd.“, oziroma g. Katkov dobile opomin, da ne smejo več napadati Nemčije in vodstva ruske vnanje politike; češ, da je gosp. Giers, minister vnanjih zadev šel k carju in zahteval, da se Katkov zaradi njegovega postopka pokara, sicer, Giers, odstopi. O zmislu in vsebini članka g. Katkova pisal sem Vam v poslednjem svojem dopisu podrobno; iz njega je vidno, da gosp. Katkov goreče zaščiča interese Rusije, napadov, vsaj premib, na g. Giersa pa v članku ni. Danes Vas lahko zagotavljam, da g. Katkov, oziroma njegovo glasilo, nikakega opomina ni dobil, vsaj v Rusiji o tem nihče ničesar ne zna, dasi se opomini, takozvana „predostereženija“, tiskajo vselej v vladnem listu. Vse izvestje že po svoji obliki pokazuje, da je izmišljeno na Dunaji ali v Berlinu. Iti k carju in zahtevati, to v Rusiji ni mogoče, da bi minister prosil carja, da bode odstopil, ako se Katkov ne pokara, to se tudi ne da. Rusija je samodržavno carstvo, a ne laži-konstitucionalno. Minister z demisijo ne more groziti, njemu se daje, kadar je višje volji to ugodno ali sam hoče ali ne. Katkov nikakega opomina ni dobil, in piše, kakor je pisal, ostro in odkrito proti Nemčiji.

Ni izvestno, kdo ima v Rusiji več veljave, Katkov ali Giers; izvestno je le to, da je še jeseni gosp. Katkov dobil red Vladimira prve vrste izrecno za njegovo politično delovanje v pravem rusko-domoljubnem zmislu, in težko je v Rusiji še človek, ki bi v politiki imel tako značenje in tako važen glas, kakor Katkov. Absurdno bi bilo, dajati mu največji red, potem pa za ravno tisto patrijično delovanje karati ga. Organ Katkova je glasilo oficijozno in vse je posebno osupnilo, da je Katkov napal na glasilo vladno; to je najboljši dokaz, da je bilo „soobščenje“ ne delo vlade, no jedne osebe.

Kako važen glas ima g. Katkov, vidno je že iz tega, da je kurs rublja v Berlinu po članku precej pal; torej v Berlinu neso dajali pomena

besedam Katkova kot publicista, nego kot predstavitelja narodne t. j. ruske stranke, ki je na krmilu, dasi morda k njej nekateri diplomati ne spadajo. Diplomati, ministri se odstavljajo, a Katkov dobiva rede in za njim v zadevah vnanje politike stoje vsi pravi Rusi, Rusi Slovani. Naj govori kak drug list kar hoče proti Nemčiji, kurs ne bo pal. Katkov je primoral finančnega ministra Bungeja, da je šel v pokoj, to je vsem izvestno; najvno je torej mnenje, da je drugemu ministru treba samo pritožiti se, pa bode Katkov dobil opomin. Sploh pa, kakor sem omenil, že sam način, po katerem je Katkov baje dobil opomin, dokazuje, da je izvestje to izmišljeno za mejo in razen tega, da si ga je izmislil človek, ki o ruskih razmerah in o značenju raznih veljavnih v Rusiji politikov in ministrov nema nobenega pojma. Uveriti Vas moram, da gosp. Katkov piše i danes, kakor je pisal vselej o Nemčiji. Vsi Rusi, vseh strank, so v vnanji politiki jednega mnenja s Katkovom; drugače mislijo samo Nemci v Rusiji, no na-nje se Rusija ne more ozirati. Komur v Rusiji ni dobro, naj gre domov v „reich“, nihče nikogar ne drži.

Te dni čital sem spis o Bosni in Hercegovini v nekem mesečniku, no ker je natisnen dozdej le jeden del, ne morem poročati o njem podrobneje, pridružujem si važnejša mesta priobčiti, kadar bo spis ves v mojih rokah, se ve da v takem vidu in v takih mejah, da bi ne žalil nežnega in rabločutečega čuvstva vašega g. cenzorja, ki je meni, v mojih nedolžnih dopisih, že nekolikrat usta zamašil; danes naj le povem gotovo zanimiva za vsakega, ki se nekoliko briga o tem, kar se dela v južnih okrajinah Slovanstva, okoliščina, da so že pred 30 leti v Bosni in Hercegovini, ko je bil v Serajevu ruski agent slavni Hilferding, tam intrigovali nosi telji treh imen, ki smo jih to leto često srečavali v časnikih: Churchill, Jones (Džons) in mitropolit Dionisij. Churchill res ni letošnji Churchill, ki je po letu incognito dirjal po evropskih stolicah in podžigal „dobre prijatelje“ Rusije k uničevalni vojni proti Rusiji, kakor je nekaj Peter Amijenski zbiral križarske vojske; no Jones in Dionisij sta še zdaj cela in zdrava in kakor sta takrat v Bosni in Hercegovini agitovala proti Rusiji, tako sta dozdej

ostala zakleta vruga njena. „Capitain Jones“ je namreč v 1857. l. iskal zaveznikov proti Rusiji v Serajevu, lani pa, v 1886. l. iznašel je v Plovdivu Mutkurova, za katerega do teh dob živ krst ni znal, prepričal je tega topega podpolkovnika, da je velik genij, dal mu je denarjev, kupil mu vojakov in poslal ga v Sofijo posadit zopet cigana Battenberga na prestol, s katerega so ga sami Bolgari brcnili. Ta „kèpten“ Džons je ekscentričen fanatik, ki razen Anglije nič na svetu ne pozna in ki povsodi vidi angleške „interese“. Ta večno mladi „kèpten“, ki je drugi „večni žid Abasver“, je tako zaljubljen v samega sebe in tako prismojen, da kadar se vidi v zrcalu, snema klobuk in se klanja samemu sebi; v tuj dom vselej hodi s klobukom na glavi in s smodko v zobeh, kakor piše dopisnik „Journal des Débats“. Zdaj, kakor je rečeno, živi ta zli duh v Plovdivu, kot generalni konzul „hergracioso Majesty“, kraljice Viktorije.

Mitropolit Dionisij bil je v 1857. l. mitropolit v Serajevu; on je Grk, fanarijot, človek brez omike in podkupna, nizka duša, ki je vselej prodajal svoje slovanske ovce za angleške in — druge denarje in ki je pravoslavnim Srbom v verskih stvarih delal več hudega nego Turki. Kod se je klatil potem ta mitropolit, o tem drugo pot, za zdaj naj le povem, da je letos sel na — patrijarški prestol v Carigradu!

„Sovremennija Izvestija“ pišo o važnem napredovanju ruskega jezika mej zapadnimi Slovani; pri tej priliki svetujejo vnanje zblizenje slovanskih jezikov, in prvi korak k temu naj bi bilo zjedinenje vseh slovanskih azbuk. Svet je dober; no ne sme se pozabiti, da je protiven načelu „divide et impera“, in v današnji čas splošnega svobodoljubja gotovo ne mislijo dovoliti, da bi na pr. Slovenci in Hrvati vsprejeli kirilico, kajti potem bi bila latinska azbuka izrinjena iz vseh južnih slovanskih narečij. Dovolj je prepovedati kirilico v učilnicah; da se, glede njih, lahko izdajo vsake naredbe, ko bi prav v lice bile §. 19, tej ironiji konstitucije, dokazuje naredba kranjske deželne vlade, ki hoče slovanske otroke pitati z nemškimi besedami, kakor purmana z orehi. Take naredbe imajo ravno protivne posledice; izvestno je sicer, da sila kolje lomi,

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

(Dalje.)

Osmo poglavje.

Kako čudovita so Božja skrivna pota!
Strahujoča peč trpljenja
Učila je tega mladega dekliča srce
slaviti
Svojega Gospoda v rekah hvale!
Žalost in revščina in bolečina
Morebiti zakrivajo očem blagoslov
tekoč
Od nebes na njeno lepo glavo; pa jasno
V oko vere se je žarilo.

Izročimo Mabel umirjajočemu spanju! Sledimo deklici jednakih let, ki je v kaj različnih razmerah živela; ta deklica je o rani večerni uri sama, nečuvana in peš tekla tja dol po sosedni ulici.

Ko je bila opravila vse dolžnosti tega dne, ko sta bila otroka zaspala in je bila gospa popolnem oblečena, šla je žalostna Lidija v stanovišče gospe Vanekarjeve. Poprosivši blagosrčno služkinjo

te gospe, naj jo v otroški sobi gospe Leroyeve nadomestuje, pokrila si je star klobuk, zavila se v ogrinjalo (šal) ter obljubila, da se v jedni uri povrne. Potem je letela dol po zadnjih stopnjicah ter je nagloma zapustila gostilnico.

Noč je bila temna in pot slaba, kajti na nekaterih mestih je bila mokra, na drugih pa zaradi na pol zmrznenega dežja opolzla. Ker je Lidija imela tanke čevlje, prišla še ni bila daleč, ko so bile noge že vse premočene in mraza se je tresla po vsem životu. Bala se je tudi, da je tako pozno sama bila na ulici; in prišedši v ožje in temnejše ulice, ozirala se je vedno bojazljivejše okrog sebe. Jedenkrat jej je v naglici spodrsnilo in padla bi bila, ko bi jej ne bila pomogla močna, pa vender prijazna roka. In predno je lahko videla, kdo jej je nenadoma pomagal na noge, odšel je bil dalje nje siromašno oblečen dobrotnik. Še bolj jo je vzne mirjalo, da je bila ta mala nezgoda opazovana; spustila se je v tek, ker je v svoji razdraženosti mislila, da so jo nekateri mimogredoči čudno pogledovali. Letela je bila že nekolikokrat, ne da bi se bila na levo ali desno ozrla, kar jo na oglu neke ulice močna roka nenadoma za ramo prime. Močno se je prestrašila, a kmalu jo je umiril glas znanega

jej smehljanja. Ustavila se je ter je vsa zasopljena, če prav očitno olajšana vzkliknila: „Ivan, kaj si ti? Kako si me ustrašil?“

„Česa se pa bojiš?“ vprašal je drugi s pustim pa deškim glasom.

„Vsega se bojim,“ rekla je Lidija. „Jaz nisem vajena zvečer biti zunaj hiše in ti bi tudi ne smel biti. Kdo je pri tebi?“ pristavila je na pol tiho zapazivši človeka, ki je blizu njega čakal.

Ivan se je obotavljal, potem pa je odgovoril nekako nerad: „Bob Martin.“

„Oh, Ivan!“ glasil se je odgovor deklice, a nje glas se je glasil, kot bi mu bila očitala. Brat nje, kajti to je bilo razmerje mej njima, upri je oči v tla, z nogo je risal mali krog v sneg ter je molčal.

„Pojdi,“ rekla je Lidija, „jaz grem domov in mudi se mi. Izostanem lahko le jedno uro. Ivan, pojdi z menoj!“

Dečko se je nekako branil, da bi jo spremil; ob jednom pa je pomenljivo tovarišu zazvižgal. To je bil dosta večji dečko, ki je neskrbno in bahato bendal dol po ulici, katero sta oba morala prehoditi.

da bi pa mogla iz človeka narediti neumno orodje v rokah germanizatorskih kulturonošev takih primerov dozdej zgodovina ni še dajala, čemur so Slovenci živ dokaz.

O zjedinenji slovanskih azbuk se torej zdaj ne more še govoriti, kajti „man sieht die Freiheit vor lauter Freiheit nicht“.

„Sovr. Izv.“ predlagajo kongres slovanskih učenjakov. misel lepa, no v sedanji čas se izpolniti ne da; treba počakati tistega časa, ko bo kongrese slovanskih učenjakov mogoče sklicavati na — aerostatih, v „svobodnem vzduhu“, kajti naj bi bil tak kongres še tako nedolžen, pritisniti mu bodo zana-prej pečat panslavizma; panslavizem pa je najhujša bolezen 19. veka, katere se nemško pleme boji kakor azijske kuge.

Pravijo, da so prvi kugo v Evropo prinesli cigani; meni pa, Bog mi grehe odpusti, kadar slišim besedo cigan, vselej na misel pride Battenberg; ali ste slišali, da dolgov neče plačati, ki jih je storil v Bolgariji? Njegov upnik ga terja v ruskih listih javno. Vidite, stvar je tako-le: Ko je Battenberg šel iz Bolgarije, ukradel je poprej dva milijona frankov; ali žal mu je bilo, dotakniti se jih, češ, naj ostanejo „za stare dni in za kako bolezen“ in vzel je na posoto pri nekem advokatu, ime sem pozabil, če se ne motim 40.000 frankov!! Jamčila sta zanj dva izvestna častnika, ki sta od regentstva zbežala v Rusijo. Vse terjatve vsprejema „princ“ z molkom. Tudi predsednik kišinevske zemske uprave, Annenkov, ki je knezu na potu dal 500 rubljev, se je pod nosom obrisal. Da, čistokrvni cigan je ta ljubimec nekaterih evropskih koncertantov; sicer pa je znano, da „asinus asinum fricat“ — osel se guli ob osla. Krutorogov.

„Matice Slovenske“ XXII. redni veliki zbor.

bil je včeraj popoldne ob 4. uri v čitalnični dvorani.

Ko se je konstatovalo zadostno število po pravih določenih članov — bilo jih je do 60 navzočih — otvori zborovanje predsednik profesor J. Marn ter v daljšem govoru popisuje zgodovino tega velevažnega zavoda. Pričenši s pokojnega Cafa prvim oklicem l. 1845. v „Novicah“ razpravljal je potem vse razne poskuse za ustanovitev „Matice“, dokler je neso osobito štajerski rodoljubi 1863. l. za trdno utemeljili. Govornik spomina se potem družbe sv. Mohorja, ki šteje že 34.800 članov, za katero nas zavidajo sosedni mogočnejši narodi in razlaga potem; kako je nastala potreba „Matice“ same. Slednja morala je prestat, kakor vsako podjetje, veliko borb, katere tudi sedaj morda še neso končane. A borbe naj bode stvarne, velja naj gaslo „Inimicus causae, amicus personae“, zlasti pa naj bi društvenih razmer ne dajali nasprotnikom v zobe. Predsednik Marn se potem laskavo spomina delavnosti vseh odbornikov, ki so ga vestno in marljivo podpirali, načelnikov književnega in gospodarskega odseka ter uspešnega delovanja blagajnikovega in tajnikovega. Vsem izreka hvalo. Naposled izrazil je željo, da bi se ugodnosti, naklonjene vsemu svetu po papeži Levu XIII, ki je odprl velevažne vati-

kanske arhive, katere prebirajo in prelistavajo vsi narodi, samo Slovenci še ne, posluževal tudi kak Slovenec strokovnjak, ker bi utegnil nabrati mnogo zanimivega gradiva. Glede odborove delavnosti priporočal je kritiko, a stvarno, naposled pa izrekel željo, da bi večni Bog, oče vseh narodov, blagoslovil delovanje „Matice Slovenske“.

Kot druga točka bil je na vrsti račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januarja do 31. decembra 1886. Temu računu povzame memo nastopne važnejše podrobnosti: Ustanovniki uplačali so 125, letniki 2560 gld. Obrestij od obligacij bilo je 445, od gotovine 140 gld. 83 kr., hiša na Kongresnem trgu vrgla je 2303 gld. 16 kr., ona na Bregu 907 gld. 80 kr. dohodkov, z vsemi darili, s skupilom za knjige itd. bilo je 8551 gld. 53 kr. dohodkov. Upravnih stroškov bilo je 744 gld. 40 kr., za nagrade in korekture 1346 gld., za tisek društvenih knjig 2990 gld. 78 kr., za vezanje in razpošiljanje 495 gld. 84 kr., za davke, poprave in razne potrebe 1486 gld. 46 kr., za obresti in razne izdatke 153 gld. 78 kr. Vkupe stroškov 7217 gld. 27 kr. Prebitok znaša torej 1334 gld. 27 kr. Društveno premoženje pa je naslednje: Hiši na Kongresnem trgu in na Bregu 38.469 gld., inventar in knjige 4300 gld., v obligacijah 7100 gld., torej z gorenjim prebitkom vkupe 51.203 gld. 27 kr.

Tuje premoženje, ki ga ima društveni odbor v oskrbi, je naslednje: Valentina Vodnika spomenik 5420 gld. 25 kr.; Miroslava Vilharja spomenik 313 gld. 93 kr. Jurčič-Tomšičeva ustanova za literarne namene 2370 gld. 77 kr.; dr. E. H. Coste spomenik 1111 gld. 97 kr.; vkupe 9216 gld. 92 kr., ki so naloženi pri obrtnem podpornem društvu v Ljubljani, v kranjski hranilnici in v posojilnici v Šoštanjih.

Račun se brez razgovora odobri ter potem volijo po vskluku gg. Kadilnik, Valentinčič in Žagar, da presodijo in potrdijo odborove letne račune.

Tajnik E. Lah prečita letno poročilo ob odborovem delovanju od 1. aprila 1886 do 31. marca t. l., katero se bode jutri začelo objavljati. K tej točki poprime društvenik Močnik za besedo, češ, naj bi se hiša na Bregu vender le prodala. Tajnik Lah pojasni, kako je bilo kupno pogajanje, odbornik L. Robič pa pravi, da ni nobene sile, da bi se hiša prodala. Hiša je trdna, niti potres je ni omajal in dobilo se bode sčasoma še več za njo.

Na g. Trstenjaka predlog izreče občni zbor g. Legu v Pragi za doposlane češke knjige s slavklici svojo zahvalo; tajnik Lah pa poroča o Kopitarjevem odseku. Slednji, pomnožen po 3 zastopnikih mesta in 1 zastopnikom dežele imel je jedno sejo. Glede prepeljave Kopitarjevih kostij obrnil se je na g. Navratila na Dunaji, kateri je na dotičnih mestih vse potrebno poizvedel in tudi to, da je za prepeljavo še čas do julija 1889. l. — Letno poročilo se potem odobri.

Pri 7. točki oglasi se A. Raič z nasvetom, da bi se stare češke šolske knjige podarile šolskim knjižnicam. Nasvet ostane v manjini.

Pri dopolnilni volitvi v odbor „Matice Slovenske“ so dobili gg.: Fr. Hubad in Fr. Levec po

400, L. Robič in J. Šubic po 399, J. Flis in dr. A. Gregorčič po 398, dr. L. Požar, A. Senekovič in Fr. Wiesthaler po 397 in A. Kržič 394 glasov in so tedaj izvoljeni za dobo štirih let v zmislu §. 12. društvenih pravil.

Predsednik Marn zaključi potem s kratkimi besedami zborovanje, ki se je vršilo jako gladko in nam bilo v dokaz, da je sedaj poslovanje prvega našega literarnega zavoda v rednem tiru.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. aprila.

Predsedstvo **državnega zbora** je določilo, da bode prva seja po veliki noči 23. t. m. Na dnevnem redu so samo poročila o peticijah. V drugi seji se pa začne budgetna debata.

Staročeški listi obsojajo shod Mladočehov. Sramotno je, misli „Hlas Naroda“, da več poslancev tako napada češki državnozborni klub, pa vender vsi v njem ostanejo. „Politik“ pa misli, da bi na ta način Čehi zgubili vse zaveznike, s svojimi močmi bi pa ne mogli nič doseči. Nikakor ne gre tratiti močij zato, kar se doseči ne da.

Vnanje države.

Nemški oficijozni listi oporekajo vest, da bi bil čas potekel, do katerega se je bila sklenila **trocarska zveza**. Sicer pa pišejo jako laskavo za Rusijo in vidi se, da bi v Berlinu jako radi si zopet pridobili naklonjenost Rusije. Najbrž bode pa vse Bismarckovo prizadevanje zastoj, ker v Peterburgu so začeli spoznavati, da je prijateljstvo z Nemčijo Rusiji le škodovalo.

Kakor se poroča „Pol. Corr.“ iz Belegagrada, so vsa poročila o **balkanski zvezi**, kar se tiče Srbije izmišljena. Srbska ni niti v Sofiji, niti v Bukureštu, niti v Atenah koraka storila za tako zvezo. Srbska vlada sicer spoznava, da bi defenzivna zveza balkanskih držav bila koristna, toda misli, da se poprej morajo poravnati nasprotni interesi, nego se taka zveza sklepa. Srbija, ki drugzaga ne želi, kakor da bi se njene politične meje skladale z narodopisnimi, je pripravljena ponuditi roko k tacemu sporazumljenju, toda vprašanje je, kaj bi storili Bolgari. Ložje bi se Srbija sporazumela, kar se tiče narodnostnih interesov, z Grki, nego pa z Bolgari. Dokler pa ta stvar ni rešena, se o balkanski zvezi ne more govoriti.

Ker je **bolgarski** pravosodni minister Stojlov naznanil, da princ Battenberg več ne prevzame bolgarskega prestola, se nekda narod več toliko ne zanima zanj. Celo njegovi prijatelji sedaj odsvetujejo, da ga bi zopet volili, ker bi le s tem deželo spravili v nevarnost. Da je naidušenje za tega nemškega princa tako hitro pojenjalo, pač jasno dokazuje, da narod nikdar ni maral zanj, ampak so le njegovi pristaši zanj agitovali in v svet trobili, kako narod želi njegovega povrata.

V Carigradu bivajoči **bolgarski** emigranti sklenili so poslati deputacijo v **Rusijo**. Nadejajo se, da bi Giers vsprejel deputacijo. Člani te deputacije bodo Rebčev, Štepan Gešov in Musevič.

Turški sultan vsekako hoče ohraniti si naklonjenost **Rusije**. Angleški diplomatje vse sile napenjajo, da bi Turčijo nahujskali proti Rusiji, toda zaman. Pregovorili so bili turško vlado, da bi z okrožnico opomnila velevlasti, da kaj store, da se hitro reši bolgarsko vprašanje. Dotična okrožnica je že bila pripravljena, da se odpošlje, trebalo je le še sultanove irade. Sultan je pa zvedel, da Rusija ne želi, da bi se dotična okrožnica odposlala in neče izdati dotične irade. Rusija namreč misli, da še ni

„Oh!“ pošepetala mu je Lidija, „ne pokliči dečka sem, ne maram ga.“

„No, pa pojdi!“ rekel je Ivan pusto ter je ubral pot proti domu. A nista bila še daleč prišla, došla sta že Martina Boba, ki je bil nalašč v senci neke hiše postal. Mimo njega gredé rekel je Ivan na tihem, a vender glasno dovolj, da ga je Lidija jasno razumela: „Bob, počakaj tu, v trenutku se povrnem.“

Molčé sta oba nekaj trenutkov dalje hodila, kar je Lidija zelo razburjeno vskliknila: „Ivan, rada bi vedela, kaj bi porekla mati, ko bi vedela, da si ti o tem času po noči z Bobom Martinom skup na ulici!“

„Mati prav nič ne ve čez njega,“ odvrnil je dečko, „in tudi ti ga ne poznaš. Bob je zares kaj blag dečko!“

„Kaj, Ivan,“ rekla je Lidija, „kako moreš tako govoriti? Ti veš, Bob je najzanimivejši dečko v vsej soseski. Mislila bi, dovolj so te svarili, da se ga ogibaš.“

„Za to se ne zmenim,“ odvrnil je Ivan. „Bob je zares kaj blagosrčen dečko!“

„Ivan, mislila bi, da se sramuješ samega sebe,“ rekla je Lidija. „da se poteguješ za takega dečka, kot je Bob!“

„Ali se Bob ni tudi potegnil za mene, rad bi vedel?“ odvrnil je Ivan nevoljno.

Lidija ga je zaničljivo pogledala ter mu odgovorila: „Ko bi jaz bila na tvojem mestu, ne govorila bi dosti o tem.“

„Zakaj pa ne?“ vprašal je Ivan trmasto jo pogledavši.

„Če ti rad govoriš o tem,“ odvrnila je, „jaz pa ne.“

„Pah!“ vskliknil je Ivan s prav junaškim glasom vkljubo očitnemu ponižanju, ki se je vsled sestrinih besed na njegovem obličju izraževalo.

Potem sta dolgo molčala, le sedaj pa sedaj je žažvižgal dečko, ki je poleg sestre navidez neskrbno in z razkrečenimi nogami stopal. Nazadnje ga je vprašala Lidija: „Kako je Roza?“

To vprašanje je dečka kar očaralo. H kratu je nehal žvižgati, izgubil se mu je poprejšnji neskrbni in ropotajoči glas in odgovoril je z mehкими in tresočimi besedami: „Še ni nič boljša Lidija, jaz ne upam, da se bi jej zboljšalo.“

Lidija ni odgovorila; hodila sta dalje ter prišla do hiše, a le besedice nista več spregovorila. Spremši jo do vrat umaknil se je Ivan, kot bi ne hotel ustopiti. Ker je sestra to zapazila, ostala je

ter ga ostro v oči pogledala, rekoč: „Ta večer se pač ne povrneš več k njemu?“

„Pač povrnem se“, odgovoril je uporno.

Lidija ga je zaradi tega hudo grajala. Kratki pa precej ostri dvogovor nehal se je s tem, da sta oba bila razjezana in da je trmasti dečko pri sebi sklenil vkljubo dobrohotnim a neuspešnim sestrinim besedam z radostnim prijateljem družiti se, kolikorkrat se mu bode zljubilo.

Stvar je bila taka le. Lidija in Ivan sta bila Hopove rodovine. Pred tedni je bila ta dobila vznemirjajoče poročilo, da se je Ivan s četo surovih tovarišev po noči na ulicah prepiral in pretepal, tako da so ga bili stražarji za tisto noč priprli. Drugi dan so ga imeli v pravo ječo utakniti. Tega se je rešil le z veliko globo, ki je vse prihranjene in teško prislužene denarje materi požrla ter sestro posilila v službo, katero je pri gospej Leroyevi opravljala.

Nesreča je že tako hudo tlačila ubogo vdovo, a ta novi hudi udarec jo je še bolj potlačil. Sina, vrnivšega se, je pozdravila z nekakim očitanjem, ki se je le v razah nje obraza čitalo. Vsakdanje svoje delo je opravljala počasi in brezčutno, tako so skrbi razjedle jej zdravje, strah in reva pa postarala jej srce. (Dalje prih.)

prišel pravi čas za rešenje bolgarskega vprašanja. Počakati hoče, da bo ves bolgarski narod spoznal, da tako več dalje ne gre, in bo izvil krmilo državnih pustolovcem iz rok.

„Daily News“ so izvedele, da je ruski minister vnanjih zadev, Giers, zopet dal svojo ostavko, ker ga Katkov ni nehal napadati v svojem listu. Kot Giersovi nasledniki imenujejo se sedaj Ignatjev, Šuvalov in Lobanov.

Katoliškim škofom v Srbiji bode nekda imenovan oče Evzebij Fermendrin, sedaj generalni definitor frančiškanskega reda v Rimu.

Zborovanje grške zbornice se je odložilo do 28. aprila. Ministerstvo je v tem zasedanju pri vseh predlogah dobilo veliko večino, če tudi se je opozicija jako prizadevala, da bi vrgla vlado.

Kakor „Journal des Débats“ poroča, se je novi italijanski minister notranjih zadev Crispi večkrat izjavil, da je zadovoljen z avstrijsko-nemško-italijansko zvezo, ker misli, da daje zagotovilo za ohranjenje miru. — Italijanski poslanik v Bukureštu Torielli je brzojavno poklican v Rim. Govori se, da mu bode Depretis ponudil ministerstvo vnanjih zadev. To bi pomenilo spremembo italijanske vnanje politike, ker je Torielli jako prijazen Rusiji.

Predvčeraj sta se sešla švicarska postavodavna zbornica. Stanovski svet je radikalca Scherba predsednikom in ultramontanca Herzoga podpredsednikom.

Nekateri nemški listi zlasti oficiozna „Post“ izražajo pomisleke proti temu, da bi se dovolilo vsem redovnikom v Nemčiji čitati mašo in deliti zakramente, kajti potem bi poljski in gališki redovniki lahko pri spovedi agitovali za poljsko stvar ter bi bili poljski zakoni iluzorični. V poljskih pokrajinah bi mogla vlada, kakor misli „Post“, le izjemno dovoljevati redovnikom opravljati duhovska opravila. Nov dokaz, kako strastno sovražijo Nemci Slované.

Kakor bi Španija že doma ne imela dovolj sitnosti, ko se v vseh kotih pripravljajo zarote, dobila je vlada s Kube in Filipinskih otokov poročila, da se je bati ustaje. Na Kubo je vlada poslala jedno topnjačo. Prebivalci Filipinskih otokov so jako nevoljni na španske uradnike, ki kaj samovoljno postopajo, ne meneč se za zakone.

Pogajanja zaradi urejenja ruskoafganske meje so se začela. Ta meja je skoro povsod že uravnana, samo zaradi Khaamiabske doline, ki je po večjem rodovitna, se ne morejo sporazumeti. Rusi trdijo, da je po pogodbi 1873. leta ta dolina njihova, emir pa, da je afganska. Angleški komisariji so nekda že pripravljali odjenjati Rusiji, ako le Rusija dovoli emiru kje drugej kako odškodnino. Najbrž bodo pa Angleži popustili še to zahtevo, ker ima Rusija na afganski meji pripravljenih že dosti vojakov, da lahko s silo doseže, kar želi.

Domače stvari.

— (Gosp. Jurij Matjašič), infulovani stolni prošt v Mariboru, praznuje dne 22. t. m. svojo osemdesetletnico.

— (Vprašanje do slavnega magistrata.) Pod tem naslovom se nam piše: „Več volilcev s šentpeterskega predmestja stavi do slavnega magistrata uljudno vprašanje, kdaj se že davno dovoljeni tlak na sv. Petra cesti vender že graditi začne? Dalje so isti volilci radovedni, ali namerava slavni magistrat škropljenje ulic letos popolnem opustiti?“

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj osmi večer v soboto 16. t. m. v hotelu Royal I. Singerstrasse 3 mezzanin na levo. Čital bode g. V. Raič: „Drobtinice o odnošajih v iztočnej Bosni“. Začetek točno ob 8. uri.

— (Vesela vest.) V „Obzoru“ čitamo: „Kako iz pouzdana izvora doznasmo, Sveti je Otac udovoljio želji kneza crnogorskoga Nikole i barskoga nadbiskupa katoličkoga dovoliv, da se u metropoliju barsku uvede liturgija rimskoga obreda u staroslovenskom jeziku; da se za porabu uvedu liturgičke knjige sa cirilskim pismom, o kojih se novom izdanju imade odmah raditi.“

— (Ameriški cirkus Frankloff) ostane samo v soboto in nedeljo dne 16. in 17. t. m. v Ljubljani. Svoje predstave prične z jako zanimivim programom. Čudovito je, da ta cirkus, ki ima toliko osebja, živalij in voz, tako hitro potuje. Komaj je zadnja predstava končana, že je ves cirkus podrt in dalje poslan. Z veliko hitrostjo ide naprej. Tako bode že v ponedeljek dne 18. t. m. prva predstava na Vrhniki, dne 19. t. m. v Postojini, dne 20. in 21. v Gorici, dne 22., 23. in 24. t. m. v Trstu.

— (Iz Konjic) se nam piše: Pri volitvi v okrajni zastop izvoljeni so v kmetski skupini kljub velikanski agitaciji nasprotnikov sami Slovenci in sicer gg.: Martin Vivod iz Spodnjega Doliča, Jarnej Verčnik, župan Ljubniški; Fijavž Mat.,

župan Straniški; Napotnik France iz Tepanjskega vrha; Bergtold iz Tepanj; Flis Matija iz Dobrave; Mlakar iz Oplotnice; Gosak Jurij iz Žič; Jurij Mec, župan v Grušovji; Mat Jurše iz Uličnice; Jan. Zidanšek, posestnik v Suhadolji; P. Dobnik iz Žreč. Po volitvi zbrali so se vsi slovenski volilci in narodnjaki Konjiški v posojilnici Konjiški, kjer je bilo mnogo naudušenih govorov in napitnic vrlim slovenskim domoljubom Konjiškim, posebno gg. dru. Drag. Prusu in Sepicu.

— (Pred porotnim sodiščem v Celji) bode dne 20. t. m. obravnava proti Tereziji Malus iz Drenovca na Bizeljskem in proti njenemu ljubčeku Antonu Geršaku, ki sta dne 27. oktobra l. l. Frana Malusa ubila, truplo razsekala, v vreči v Zagreb peljala ter ondu v Savo vrgla. Glavo umorjenega soproga so, kakor smo že javili, pozneje našli in služila bode pri obravnavi kot „corpus delicti.“

— (C. kr. kmetijske družbe odsek za konjerejo) predložil je c. kr. kmetijskemu ministerstvu, naj bode letos obdarovanje konj na Kranjskem v sledečih krajih ob sledečem času: 1. sept. v Radovljici, 2. sept. v Mengši, 3. sept. na Vrhniki, 5. sept. v Ribnici in 7. sept. v Št. Jarneji.

— (Razstava konj na Dunaji) bode kakor vsako leto tudi letos. Razstava bode od 14. do 22. maja. Z razstavo vred bode veliko srečanje; dobitki so: konji, konjska oprava itd. Podrobnosti se izvedo pri konjerejskem odseku c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

— (Hrpeljska železnica,) ki bode v kratkem dodelana, je od postaje v Hrplji do postaje pri sv. Andreji 18.9 kilometrov dolga, tir ob morskem nabrežju pa 2.8 km. Daljva mej posamičnimi postajami je naslednja: L. Hrplja do Drage 4.7, iz Drage v Boršt 5.3, iz Boršta do sv. Andreja 8.9 km. Na vsej progi je 87 objektov, mej njimi zidanih mostov, ki imajo od 1 do 9 oken od 6 do 12 metrov širokih. Železnih mostov je 14. Galerij v skalo usekanih je 5, njih dolgost 22.3, 47, 82.2, 97 in 224 metrov. Delo na tej železnici pričelo se je v novembru 1885. leta in se bode dovršeno v državno upravo izročilo dne 30. junija t. l. Na tej progi delalo je doslej povprek po 2400 delavcev. Hitrost vožnje določena je na 30 kilometrov v jedni uri, torej se bode iz Trsta v Hrplje vozilo v pičlih 40 minutah.

— (V Varaždinu) bil je te dni, kakor čitamo v listih krvav dvoboj. Bila sta se grof Janko Vojkffy in nadčastnik od ulancev. Kakor se govori, je Vojkffy mrtev, od druge strani pa se čuje, da je težko ranjen. Vojkffy, zadnji član star-hrvatske obitelji in grofa Fuggerja zet, je pred leti v Celovci v dvoboju z grofom Wolkensteinom zgubil desno roko. Izvežbal pa je levo roko, da je z njo vozil v čveter, jel, se oblačil in opravljal vse tako spretno, kakor da bi imel še vedno obe roki. Z levo roko je tudi izvrstno streljal. Povod dvoboju bile so nekda rodbinske razmere.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. aprila. Dopis iz Pariza v „Politische Correspondenz“ poudarja, da se je politični položaj zboljšal. Vse vlasti delajo, dasi na razne načine, na to, da se ohrani mir in razne črne pike so se na političnem obzorju že skoro popolnem pogubile. Ta veseli uspeh mora se poleg previdnosti evropskih državnikov sploh, v glavnem delu pripisavati Rusiji, ki je umela varovati si popolno svobodo dejanja, a je pri tem stopila v jako dobre razmere s Francosko. Izrecna zveza mej obema državama ne zdi se morda umestna, a ker se sme domnevati, da bodeta v tem ali onem prepornem vprašanju vkupe postopali in ker so njihove vojne sile v ravnovesju z onimi drugih držav, je to dobro znamenje miru. — Nasproti neprestanim očitanjem nemških listov, da general Boulanger na vojno misli in da je le knez Bismarck pravi varuh miru, naglašja se v dopisu, da tudi v francoskih krogih ne dvomijo o nemškega kancelarja mirnih namelih, da je pa na drugi strani ravno tako res, da je francoska vlada dala že formalna zagotovila, kakor tudi že dokaže, da ne misli motiti miru.

Varšava 13. aprila. (Politische Correspondenz:) Francoski list naznanil je nedavno, da pojde generalni guvernér Gurko zahodno rusko-gališko mejo nadzorovat. Dosedaj tega še ni storil, a gotovo je, da pojde v kratkem.

— Zgradba strateških stranskih prog Brzec-Helm in Siedlec Malkinja je skoro dovršena. Obe proge se bodeta prve dni meseca julija oficijalno javnemu prometu izročili.

Temesvar 13. aprila. Rumunska kraljica dojde te dni v Herkulove toplice obiskat cesarico. V „Franzeshof“ je 14 oseb za kraljico pripravljenih.

Rim 13. aprila. Vesti, da se abisinske čete pri Asmari ali pri Gindi zbirajo, so neosnovane. Ras Alula se je sicer iz Adure v Asmaro povrnil, a od nobene strani se ni naznanilo, da bi se bile njegove čete kaj premaknile. Angleško brodovje odplulo je iz Napolja v Pirej.

Benetke 13. aprila. Angleški parobrod „Juchlong“ je pri uhođu v luko na kraj zavozil in je močno poškodovan.

Razne vesti.

* (Drugod in pri nas.) Angleška je 1838. leta imela okolu 8000 milijonov državnega dolga, a danes se je dolg že za jedno milijardo znižal. Avstrija je isto leto imela 500 milijonov državnega dolga, dandanes narastel je na pet milijard. Združene države v Ameriki imele so po vojni 1864. l. 2783 milijonov dolarjev državnega dolga, danes ga imajo pa samo še 1514 milijonov dolarjev.

* (Žrtve vojne.) Znani francoski pisatelj Jules Flammarion priobčuje v časniku „Annales litteraires“ o tem predmetu jako zanimive podatke. Človeštvo je mej seboj v večnem boji in nikdar ne misli, zakaj se pobija in uničuje. Človeštvo si pušča kri kar v potocih. V nemško-francoski vojni 1870. in 1871. leta poginilo je 250.000 ljudij. V Krim-skeji vojni 1854—1855. l. palo jih je 785.000. V Italiji palo jih je v vojni 1859. leta 63.000. Boj „meji bratoma“ leta 1866 pozobal jih je 46.000. Vojna mej severnimi in južnimi državami ameriškimi l. 1863—1864 zahtevala je 950.000 žrtev. V vojnah za Napoleona I. poginilo je do pet milijonov ljudij. Seštejemo li vse žrtve na bojnem polju samo v enem stoletju v Evropi in v Združenih državah, pokaže se nam ogromna vsota 19,840.900 ljudij. Povprek je v vsakem stoletju v vojni poginilo 18 do 20 milijonov ljudij. Kolikor se da dognati, poginilo je doslej v vojnah do 1200 milijonov ljudij, to je skoro toliko, kolikor je sedaj vsega prebivalstva na zemlji.

* (Academie française.) Danes teden imela je francoska akademija sejo in vsprejela mej akademike pesnika Leconte de l'Isle na mesto umrlega Viktorja Huga. Protigovor imel je Aleksander Dumas.

* (Najbogateji človek na svetu.) V Montevideo izhajajoči list „Opperaio“ trdi, da je kitajski bankir Rau-Kus, stanujoč v Kantonu, najbogateji človek na svetu. Njegovo premoženje znaša 1400 milijonov frankov.

Poslano.

V št. 58 „Slovenskega Naroda“ z dne 12. marca 1887 bilo je rečeno, da je neki Janez Jager z Johano Sedelčič denar, katerega je zadnja svoji gospodinjki ukradla, zapravil, iz katerega mu je ona tudi črne hlače kupila. To dalo je povod nekaterim zlojezičnikom v Ivanjem selu, Uncu in sosednjih krajih, da so kar naravnost mene obdolžili tega čina, brez vseh dokazov, in to celo oni, kateri bi pač morali imeti toliko presodka, da bi pomislili, da jih je več, ki se zvejo Janez Jager, ali, če imajo že tako slabo prepričanje o dijakih, da bi se preverili, kdo je bil dotični Janez Jager, predno skušajo človeka na tako nesramen način pripraviti ob dobro ime.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1887.

(257)

Ivan Jager, dijak.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—12)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

12. aprila: Marija Križaj, dekla, 74 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

V deželnej bolnici:

11. aprila: Tine Kobal, gostac, 64 let, za oslabiljenjem.
12. aprila: Anton Mihelc, tiskar, 42 let, za jetiko. —
Marija Sinnovec, gostija, 29 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. aprila	7. zjutraj	737.20 mm.	2.4° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.13 mm.	16.4° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.81 mm.	8.4° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 9.1°, jednaka normalu.

Dunajska borza

dne 14. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gid. 80 95	gid. 80-95
Srebrna renta	81-95	82-05
Zlata renta	113-05	113-15
5% marčna renta	97-05	97-15
Akcije narodne banke	876-	875-
Kreditne akcije	283-80	283-40
London	127-05	127-
Srebro	—	—
Napol.	10-04	10-04
C kr. cekini	5-97	5-96
Nemške marke	62-35	62-30

4% državne srečke iz l. 1854	250 gid.	129 gid.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	50
Ogerska zlata renta 4%	101	80	80
Ogerska papirna renta 5%	88	30	80
5% štajerske zemljiš. odvez. oblig.	105	50	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gid.	116	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50	80
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	20	80
Kreditne srečke	100 gid.	178	75
Rudolfove srečke	10	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	50
Tramway-društ. velj. 170 gid. a. v.	223	75	80

Vožni listi za vožajo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudij.
V **Lukovco** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.
V **Kočevje** preko Veliških Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.
V **Kamnik** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
V **Polhov gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovce** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut dopoldne.
Iz **Polhovega gradca** in **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut dopoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Odda se v najem v **Toplicah** na **Dolenjskem** na Glavnem trgu takoj

prodajalnica ali štacuna

Z vso opravo.

— Več o tem pove **Marija Kalinger** v **Toplicah** na **Dolenjskem**. (248—2)

Svoje popolno priznanje

izrekam slavnemu c. kr. privilegiranemu avstrijskemu zavarovalnemu društvu

„DUNAV“

na **Dunaji** za povoljno in naglo poravnanje škode, povzročene mi ob požaru na **Rečici**.

Ob enem priporočam najtopleje vsakemu to renomirano društvo.

Št. Peter v Savinjskej dolini, v aprilu 1887.

Jože Lenko,
posestnik.

(255)

Št 11.

Oznanilo.

Idrijski cestni odbor oddal bo na javni dražbi dne **25. aprila t. l.** ob 3. uri popoldne 420 metrov preložene okrajne ceste. — Varščina znaša 200 gid.

Prevdarki stroškov, načrti in drugi pogoji razvidijo se pri podpisnem.

Jeličevrh pri Idriji, dne 8. aprila 1887.

Pavel Gruden,
načelnik.

Zahvala.

V dolžnost si štejem, zavarovalnemu društvu „**AZIENDA**“ po tej poti javno zahvalo izreči, ker mi je to društvo po glavnem zastopniku gospodu **Josipu Prosenču** v **Ljubljani** škodo, katera me je vsled požara 10. t. m. zadela, že danes, to je tretji dan po nesreči, popolnem izplačalo.

Jaz moram to jako solidno društvo vsem posestnikom prav gorko priporočati, kajti uverjen sem, da bode vsak zavarovanec, tako kakor jaz, z zavarovanjem pri „**AZIENDI**“ popolnem zadovoljen.

Godešič, dne 13. aprila 1887.

France Bergant,
soseskini mož, prič.

Lorenc Starman.
(256)

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87—48)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda **J. Vilhar-ja** hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Prednaznanilo.

Podpisano ravnateljstvo dovoljuje si visokemu plemstvu, c. kr. vojaščini in p. n. občinstvu udano naznanjati, da pride

veliki ameriški cirkus Frankloff

v soboto 16. t. m. semkaj in že isti dan ob 4 1/2. uri popoldne bude

prva velika Galla-predstava.

Kaj več povedó veliki dnevni plakati in časniške anonoe.

(258) Z velespoštovanjem ravnateljstvo.

Cirkus-ova družba se nikakor ne more dalje muditi v **Ljubljani**, ker so za slednji dan že določene predstave. Dne 18. aprila predstava na **Vrhniku**, dne 19. v **Postojni**, v sredo 20. in v četrtek 21. v **Gorici**, v petek 22. jedna, v soboto 23. in v nedeljo 24. po dve predstavi v **Trstu**.

Tujci:

13. aprila.

Pri **stom:** Reinhart, Rickl iz **Bremena**. — **Lo-vith** z **Dunaja**. — **Kleinler-cher** iz **Tirolskega**. — **Demšar** iz **Sopronja**. — **Fischer** iz **Mokronoga**. — **Sorger** z **Dunaja**. — **Lachenbacher**, **Strasil**, **Loly** iz **Trsta**. — **Kuckmann** iz **Pulja**. — **Rus** iz **Logatca**. — **Saus** z **Dunaja**. — **Kern**, **Manzoni**, **Raman** iz **Trsta**. — **Blažič** iz **Reke**.

Pri **Walli:** **Müller** iz **Monakovega**. — **Kretsch-ner**, **Mandl** z **Dunaja**. — **Pochner** iz **Brna**. — **Bauer** iz **Gradca**. — **Langer** iz **Kočevja**. — **Gold**, **Löwy** z **Dunaja**. — **Hayden** iz **Gradca**. — **Brožovič** iz **Zagreba**. — **Majdič** iz **Domžal**. — **Fuchs** iz **Rudolfovega**. — **Kirchenberger** z **Dunaja**. — **Omischl** iz **Gorice**. — **Tschopp** iz **Postojne**. — **Friedrich** z **Dunaja**.

Evropa: **Dianin** iz **Gorice**. — **Ravnkar** iz **Karlova**.

Pri **avstrijskem ce-sarju:** **Judnič** iz **Rado-vice**. — **Mušič** iz **Kočevja**.

Pri **Virantu:** **Payer** z **Dunaja**. — **Sterk** iz **Ce-lovca**. — **Smola**, **Kosiček** iz **Rudolfovega**. — **Klun** iz **Ribnice**. — **Jenko** iz **Višnjegore**. — **Roic** iz **Dolenje vasi**. — **Grebenc** iz **Lašič**.

Pri **južnem kolo-dvoru:** **Meglič** iz **Borov-nice**. **Rostgeber** iz **Gradca**.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v **Pragi**, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za **dr. Rosov** balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate **dra. Schütze-ja** ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem **Jan Ježek** v **Hollitcah**.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevesih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzjetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov** zdravilni balzam iz lekarne **B. Fragner-ja** v **Pragi** zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega** zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragner-ja**, lekarna „k črnemu orlu“ v **Pragi**, **Ecke der Spornergasse** Nr. 205—3.

V **Ljubljani:** **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birsohitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **U. pl. Trakozy**, lekar. V **Postojni:** **Fr. Bacoarofch**, lekar. V **Kranji:** **K. Savnik**, lekar. V **Novem Mestu:** **Dom. Bizzoli**, lekar; **Ferd. Haika**, lekar. V **Kamniku:** **Jos. Močnik**, lekar. V **Gorici:** **G. Christofoletti**, lekar; **A. de Gironeoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V **Idriji:** **Josip Wardo**, lekar. V **Oglejji:** **Della Damaso**, lekar. V **Trstu:** **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Frendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar.

Vse lekarne v **Avstro-Ogerskej** imajo za- logo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirem mojem receptu napravljene **dr. Rosovega** zdravilnega balzama na jednj strani v steklo utisneno moje firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem se črke „**Dr. R.**“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vigneto. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in fran-coskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“

iz lekarne **B. Fragner-ja**, „pri črnem orlu“, v **Pragi**, št. 205—III., na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatratl se mora vsak izdelek za ponarejen

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kromično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zapite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečino to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V **škaflicah** po 25 in 35 kr. (90—7)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gid. av. velj.